مردم سالاری

حاکمیت حق مردم است

یکشنبه ۱۹ دی ۱۴۰۰ - ۶ جمادی‌الثانی ۱۴۴۳ - ۹ ژانویه ۲۰۲۲ - سال بیست ویکم - شماره ۵۶۲۴ - ۱۲ صفحه - ۵۰۰۰ تومان

فرونشست قنات‌های تهران؛ خطری که به زلزله، آلودگی هوا و فرونشست زمین افزوده شد!

آیا زمان تصمیم‌گیری برای تغییر پایتخت نرسیده است؟

صفحه ۴

در بیانیه حزب مردم‌سالاری درباره لایحه بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور با اشاره به هماهنگی کامل دولت و مجلس تاکید شد

هیچ توجیهی برای کوچک‌تر شدن سفره مردم وجود ندارد

- در نظر گرفتن نرخ دلار در حدود ۲۳ هزار تومان که بیانگر رشد ۳۱ درصدی نسبت به قانون بودجه ۱۴۰۰ است
- در کنار برنامه حذف نرخ ارز ترجیحی نگرانی‌های مردم را دوچندان کرده است

صفحه ۲

اولیانوف توئیت توهین‌آمیز خود علیه محمدجواد ظریف را حذف کرد

توقف جوزدگی روسی!

صفحه ۳

طرح: مهدی مرتضوی/مردم سالاری

سخنگوی شورای نگهبان اعلام کرد

استعفای آیت‌الله جنتی شایعه است

سخنگوی شورای نگهبان در پاسخ به سوالی راجع به استعفای آیت‌الله جنتی گفت: تغییری در شورای نگهبان مطرح نیست و این شایعات غلط است. به گزارش ایسنا، هادی طحان نظیف در نشست خبری خود با عرض تسلیت شهادت حضرت زهرا (س) گفت: در فاصله بین نشست خبری پیشین تا امروز، ۱۰ طرح و لایحه و ۲ اساسنامه بررسی شده است. وی با اشاره به برخی از مصوبات شورای نگهبان گفت...

صفحه ۲

خطر افزایش موارد بیماری کرونا طی هفته‌های آینده

رئیس اداره مراقبت مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، گفت: متاسفانه ویروس اُمیکرون گردش خود را درون جامعه آغاز کرده و ممکن است ما را در طی چند هفته آینده با افزایش چشمگیر موارد مواجه کند. به گزارش ایسنا، دکتر قادری درباره وضعیت سویه اُمیکرون، گفت: عدم رعایت پروتکل‌های بهداشتی و عدم استفاده از ماسک کشورهای غربی را با چالش مواجه کرده است. در کشور ما تا روز ۱۸ دی ۱۴۰۰، ۴۶۷ بیمار مبتلا به اُمیکرون شناسایی شده‌اند. وی با بیان اینکه متاسفانه این ویروس گردش خود را درون جامعه آغاز کرده است، گفت...

صفحه ۴

بازداشت سرشاخه‌های التهاب قزاقستان

گروه بین الملل - مهدی یزدی: التهاب در قزاقستان همچنان ادامه دارد. قزاقستان یکی از پهناورترین کشورهای جهان با جمعیتی قابل توجه و دارای ذخایر فراوان نفت و گاز و فلزات گران بها چون اورانیوم است. در دوره شوروی ایستگاه فضایی بایکونور که هم اکنون هم توسط روسیه اداره می‌شود، محل اصلی پرتاب سفینه‌های فضایی بود و بیشتر آزمایش‌های اتمی هم در بیابان‌های این کشور انجام می‌شد. طولانی ترین مرز خارجی روسیه با قزاقستان است و این کشور بزرگترین صادر کننده نفت به چین دیگر همسایه قدرتمند آن محسوب می‌شود.

صفحه ۱۱

سرمقاله

رد طرح افزایش حقوق قضات در مجلس یازدهم، چرا؟

احمد مازنی

رد کلیات طرح افزایش حقوق قضات و کارکنان قوه قضائیه در مجلس یازدهم از چند جهت قابل بررسی و نقد است. سابقه این طرح بر می‌گردد به افزایش حقوق کارکنان سازمان زندان‌ها، چون این سازمان از سازمان‌های تابعه قوه قضائیه است، در بین قضات و کارکنان این قوه حمل بر تبعیض شد در نتیجه طرح تسری قانون مذکور به قضات و سایر کارکنان قوه قضائیه در دستور کار این قوه و نمایندگان مجلس قرار گرفت و بعدها عنوان «طرح تسری...» به «طرح افزایش...» تغییر نام یافت.

اما اولین نکته قابل بحث درباره این طرح ضرورت آن است. چرا باید حقوق قضات و کارکنان قوه قضائیه افزایش یابد؟ مبنای این طرح بر می‌گردد به فرمان امام علی(ع) به مالک اشتر. امام (ع) جامعه و حکومت را در قالب یک نظام تعریف می‌کند که دستگاه قضائی بخشی از این نظام می‌باشد که وظیفه داوری در میان مردم را برعهده دارد. در این سند معتبر امام (ع) می‌فرماید «و برای داوری در میان مردم، یکی از افراد رعیت را بگزین که در نزد تو برتر از دیگران بود. از آن کسان، که کارها بر او دشوار نمی‌آید و از عهده کار قضا بر می‌آید. مردی که مدعیان با ستیزه و لجاج، رأی خود را بر او تحمیل نتوانند کرد و اگر مرتکب خطایی شد، بر آن اصرار نورزد و چون حقیقت را شناخت در گرایش به آن درنگ ننماید و نفسش به آزمندی متمایل نگردد و به اندک فهم، بی آنکه به عمق حقیقت رسد، بسنده نکند. قاضی تو باید، از هر کس دیگر موارد شبهه را بهتر بشناسد و بیش از همه به دلیل متکی باشد و از مراجعه صاحبان دعوا کمتر از دیگران ملول شود و در کشف حقیقت، شکیباتر از همه باشد و چون حکم آشکار شد، قاطع رأی دهد. چرب زبانی و ستایش به خودپسندیش نکشاند. از تشویق و ترغیب دیگران به یکی از دو طرف دعوا متمایل نشود. چنین کسان اندک به دست آیند. پس داوری مردی چون او را نیکو تعهد کن و نیکو نگه دار. و در بذل مال به او، گشاده دستی به خرج ده تا گرفتاریش برطرف شود و نیازش به مردم نیفتد. و او را در نزد خود چنان منزلتی ده که نزدیکانت در باره او طمع نکنند و در نزد تو از آسیب دیگران در امان ماند. در این کار، نیکو نظر کن که این دین در دست بدکاران اسیر است. از روی هوا و هوس در آن عمل می‌کنند و آن را وسیله طلب دنیا قرار داده‌اند».

امام علی (ع) ابتدا ویژگی‌های نیروهای این قوه را بیان می‌کند که به نظر من دستگاه گزینش قضات و نیروهای قوه قضائیه باید این ویژگی‌ها را مبنای جذب و گزینش قرار دهند. سپس بر دو نکته تاکید می‌کند، نکته اول در مورد بذل مال و به تعبیر امروز نظام پرداخت حقوق است که می‌فرماید: «و در بذل مال به او گشاده دستی به خرج ده تا گرفتاریش بر طرف شود و نیازش به مردم نیفتد» و نکته دوم در مورد ارتباط مستقیم و مستمر والی با قضات و نیروهای مرتبط با این قوه است که می‌فرماید: «و او را در نزد خود چنان منزلتی ده که نزدیکانت در باره او طمع نکنند و در نزد تو از آسیب دیگران در امان ماند...»

موضوع بحث ما نکته اول است که بر اساس آن قضات و کارکنان قوه قضائیه در معرض طمع طرفین دعوا قرار دارند و در صورت عدم تامین نیازهای معیشتی چه بسا وسوسه شیاطین در آن‌ها اثر کند و زمینه ایجاد و گسترش فساد در این حوزه فراهم شود که در آن صورت جای طرح این ضرب المثل است که هر چه بگندد نمکش می‌زنند، وای به روزی که بگندد نمک. بنا بر این حکومت موظف است نیازهای معیشتی قضات و عوامل مرتبط با آن‌ها را چنان تامین کند که این وسوسه‌ها در رفتار آنان اثر نکند.

نکته دیگر این است که گفته شده مشکل عدم تامین منابع مالی عامل رد این طرح می‌باشد. اگر چنین است چرا جناب رئیسی در زمان ریاست قوه قضائیه حامی این طرح بودند و اکنون که در مقام ریاست جمهوری قرار گرفتند با افزایش حقوق قضات و کارکنان قوه قضائیه مخالفت کردند؟ آیا این مصداق ضرب المثل یک بام و دو هوا نیست؟ هم چنین چرا نمایندگان محترم مجلس یازدهم که با شعار شفافیت از مردم رای گرفتند برای اولویت قرار گرفتن این طرح در دستور جلسه علنی بیش از ۲۰۰ نفر امضا کردند اما به کلیات آن فقط ۹۷ نفر رای موافق دادند؟

واعظ شهیری که مجلس دهم را در مورد طرح شفافیت دعوت به آدمیت کرده بود و فریاد بر آورده بود که «آی مجلس شورای اسلامی؛ آدم باش...» اکنون کجاست که با ادبیات بهتر و خودی تر هم فکران خود در مجلس یازدهم را به وفای به عهد دعوت کند و بگوید چرا به مردم قول شفافیت دادید اما دیگر چیزی از عمر این دوره باقی نمانده چرا شفافیت را تصویب نمی‌کنید؟

در خاتمه از روسای محترم سه قوه به خصوص رئیس محترم قوه قضائیه و وزیر محترم دادگستری تقاضا می‌کنم برای طرح مجدد این موضوع در مجلس در چارچوب قانون آئین نامه داخلی مجلس اقدام کنند و زمینه تامین نیاز و جلب رضایت قضات و کارکنان شریف قوه قضائیه را فراهم کنند.

یادداشت

بیلی که همچنان در دست وزارت نیروست!

منصور انصاری

شاید اگر طی سال‌های پیش‌رو باز هم ده‌ها سیل ویران‌کننده در اقلیم‌های متفاوت جاری شود و موجب خسارات و آسیب‌های جدی به ابنیه تاسیسات ساختمانی، تولیدی و نهایتا زیرساخت‌ها و محصولات کشاورزی اعم از زراعت، باغبانی، دام و طیور و آبزیان گردد، موضوع کسب و کار سدسازی از رونق نخواهد افتاد و در دولت‌های آینده نیز همچنان از حمایت‌های اعتباری هنگفت برخوردار می‌شوند زیرا به جامعه مخاطب تصمیم‌گیر و مسئولان و دست اندرکاران چنین القا شده است که سدها و سدسازی تنها راه مقابله با سیل‌هاست. گرچه هر بار که سیل در کشور ما اتفاق افتاده بیش از حد ویران‌کننده، مخرب و زیان‌بار بوده است با این وجود دامنه این تفاسیر و القائات تا آنجاست که سدسازی را شاخص پیشرفت و توسعه و حتی اقتدار دولت‌ها قلمداد می‌کنند.

این تبلیغات و به نوعی فرهنگ‌سازی کاذب و البته تحقیق نشده‌ای از این دست که بعضا لق لقه زبان روشنفکران بوروکرات سطحی مستخدم دولت‌هاست، بسترساز انتفاع تیم‌های اقتصادی قدرتمندی بوده است که در سایه بودجه‌های هنگفت مصوب و ارزهای ارزان دولتی موسوم به ترجیحی طی ۴۰ سال گذشته مجری پروژه‌های سدسازی بوده‌اند؛ گروه‌های سازمان یافته‌ای که با جذب و جلب نظر مقامات محلی یا اطرافیان آنها و تامین منافع و خواسته‌های بعضا رانتی دست‌اندرکاران همراهی آنان را کسب کرده‌اند!

ترجیع بند توجیهات این گروه‌های قدرتمند سدسازی، ایجاد اشتغال و توسعه منطقه بوده است که متاسفانه توانسته‌اند همراهی بعضی از نمایندگان منطقه در مجلس شورای اسلامی را نیز به دست آورند که مگر در آینده بگویند در دوره ما بود که این یا آن سد ساخته شد، گرچه احتمال فساد هم وجود داشته.

این پدیده متداول به گونه‌ای بوده است که تحقیق و مطالعه همه جانبه‌ای در مورد بسیاری از این سدها بعد از ساخت، صورت نگرفته است که این سرمایه‌گذاری عظیم دولتی چه تاثیرات مثبت یا منفی بر محیط زیست، قنات‌ها، میزان آب تبخیر شده سطوح سدها و یا مقابله موثر با سیل‌ها داشته یا کم تاثیر و بی‌تاثیر بوده است، مطالعاتی که می‌تواند آشکار سازد آیا سرمایه‌گذاری انجام گرفته مفید بوده یا مضر و چه دستاوردهای اقتصادی برای منافع منطقه‌ای و ملی داشته، مطالعاتی که اگر هم انجام شده انتشار عمومی نیافته تا درس آموز باشد و برای تجربه‌های بعدی به کار آید. در این میان، وزارت جهاد کشاورزی مقهور در مقابل وزارت نیرو، وزارتخانه‌ای برخوردار از لابی‌های قدرتمند سدسازی و ذی نفوذ نتوانسته است این مفهوم را فرهنگ‌سازی کند که تجربه سالیان متمادی چند دهه اخیر و حتی قرون گذشته آشکار ساخته است در سرزمین پهناور ایران با شرایط اقلیم خشک و نیمه خشک با متوسط ۳۰۰ روز آفتاب درخشان در سال نباید آب را در مقابل چشم خورشید گسترانید، زیرا خوان پر برکتی برای تبخیر آب خواهد بود!

وزارت جهاد کشاورزی نتوانسته است این مفهوم را با صراحت و قاطعیت فرهنگ‌سازی کند و به تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان بقبولاند که به جز سدسازی، می‌توان با سرمایه اندک و مشارکت بالای مردم در اقصی نقاط کشور، از راه‌های دیگری همانند ایجاد آبخوانها و آبخیرها و استخدام مردم محلی با عناوین آبخیربان و یا آبخوان بان، آب را نگهداری و به سفره‌های زیرزمینی هدایت کرد و در عین حال، خیلی موثرتر دامنه تخریب سیل‌ها را کاهش داد، شرایطی که احداث سدهای غیرضروری و حتی مضر و ناکارآمد که بهانه‌ای برای بلعیدن پول‌های دولتی است تعطیل و مقدمه نصب و راه اندازی سامانه‌های نوین آبیاری مهیا گردد. کسانی که بیش از حد به نظریه سدسازی در هر شرایط و اقلیمی تاکید دارند گمان می‌کنند ایرانیان قدیم انسان‌های نادانی بوده‌اند که به جای ایجاد کانال‌ها و مسیرهای آبرسانی روباز، به زجر و دشواری احداث قنات‌های طولانی در عمق زمین روی آورده‌اند و از سرخوشی رنج احداث این سازه‌ها را بر خود هموار کرده‌اند!

قصد اسائه ادب در میان نیست ولی باید گفت در کنار وزارت قدرتمند نیرو با وزرای زیرک و متکی به شرکت‌های بزرگ مرتبط با هیدرولوژی و سدسازی، وزرای جهاد کشاورزی غالبا فشل، بی کفایت، کم اعتقاد به مردم و مشارکت آنان و به دور از فرهنگ‌سازی مستدل و استدلالی از طریق رسانه‌های مستقل منتقد تخصصی بوده‌اند. وزرایی سیاست زده، صحنه‌گردان سیاست، شعاری و یا خیال‌پرداز که نه تنها نتوانسته‌اند از مصالح و منافع کلی کشاورزی و کشاورزان دفاع کنند بلکه این منافع را قربانی سیاست‌های زودگذر و مقطعی دولت‌ها کرده‌اند و اگر بعضا مقتدر بوده‌اند از دانش جامع تخصصی کشاورزی برخوردار نبوده‌اند.

با تاکید بر این نکته که آلت دست دولت‌ها بودن با همسویی و همراهی با کابینه‌ها ماهیتا متفاوت است، طی ۴۰ سال گذشته، وزارتخانه‌های کشاورزی سال‌های اول انقلاب و جهاد کشاورزی بعدی، هرگز نتوانسته اند دولت‌ها را متقاعد کنند که نظریه‌های علمی و متقن در بخش کشاورزی را مورد توجه قرار دهند و مفهومی علمی طی ۴۳ سال گذشته محقق نشده است که دولت باید ابزاری برای تحقق برنامه‌های عملی کشاورزی باشد نه برعکس.

طی چهار دهه تاریخی گذشته، همواره کشاورزی و وزرای کشاورزی کشور ابزاری برای سیاست‌های زودگذر و نه راهبردی دولت‌ها بوده‌اند و همیشه شعارهای هیجانی «حمایت از تولید داخل»، «تولید، خط قرمز ماست» و «خوداتکایی و امنیت غذایی همزاد استقلال کشور است»، سر داده‌اند، در حالی که آنچه اتفاق افتاده تنظیم بازار با گوشت مرغ و تخم مرغ ترکی بوده است. وزرای جهاد کشاورزی طی سالیان گذشته چند بار ادعا کرده‌اند کشور به خوداتکایی در گندم رسیده و هر بار هم بلافاصله موضوع واردات گندم به بهانه‌های مختلف در راس اخبار قرار گرفته اما اخیرا در واردات این محصول استراتژیک رکورد زدیم و به واردات ۹ میلیون تن گندم رسیدیم! بهانه این بار خشکسالی بود ولی شاهد انتشار گزارش‌های تصویری بسیاری بودیم که کشاورزان گندم کار به دلیل مقرون به صرفه نبودن قیمت گندم، مزارع خود را در آستانه درو به گوسفند داران اجاره دادند زیرا برایشان با صرفه‌تر بود.

حال اگر به اصل موضوع برگردیم باید گفت به دلیل ضعف‌های جدی که گفته شد، طی سالیان متمادی گذشته وزارت جهاد کشاورزی «بیلش» را به وزارت نیرو داده است که آبش را قطع کند! حتی طرح تعادل بخشی آب هم نتوانست این «بیل» را از دست وزارت نیرو بگیرد زیرا وزارت جهاد کشاورزی نتوانسته است طی ۴ دهه گذشته، با اقتدار سیاست و برنامه‌ای راهبردی و همه جانبه تدوین، اعلام و اجرا کند و کشاورزی مملکت همواره در چرخه یک سیاست آلاکلنگی بالا و پایین شده است؛ یک وزیر گفته با توجه به کمبود آب، نکاریم یا کمتر بکاریم، دیگری گفته است تا آخرین قطره آب بکاریم، وزارت نیرو هم گفته است شما صلاحیت حفظ منابع آبی و تنظیم میزان استحصال و مصرف آب را ندارید، پس بیل باید دست من باشد.

به واقع هیچکدام از وزرای متولی کشاورزی مملکت در هیچ مقطعی شرایط و ویژگی‌های تجارت و بازارهای جهانی را درک نکرده‌اند و از ظرفیت‌های عینا موجود و اجتناب پذیر رقابت‌های بازرگانی غلات و سایر فراورده‌های دام و طیور بهره نگرفته‌اند. در هیچ دوره ای از سیاست ورزی در کشاورزی یک وزیر نتوانسته است مقتدرانه از مبادلات علمی و دستاوردهای جهانی در عرصه علوم کشاورزی برای تقویت زیرساخت‌ها اعم از بذر و درختچه و نشا گرفته تا اسپرم یا جنین نژادهای تجاری در دام و طیور و آبزیان مستقلانه دفاع و از ارز ارزان ترجیحی برای این بخش استفاده کند زیرا وزرا، مرعوب سیاست‌های شعاری جاری بوده‌اند و کشاورزی مملکت قربانی تامین مصرف با نادرست ترین شیوه‌های بازرگانی داخلی شده است. گرچه از هدف نگارش این مقاله دور شدیم، ولی به خبری اشاره می‌کنیم که به نقل از مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری جنوب کرمان از آبگیری ۹۵ درصد از ۹۵ سازه آبخیزداری در هفت شهرستان استان کرمان و ذخیرسازی ۷۵ میلیون متر مکعب آب یاد می‌کند. این اتفاق و ده‌ها اتفاق دیگر طی نیمه دوم سال ۱۳۹۹ تاکنون در حالی است که در یک مقطع اساس اعتبارات این بخش سرنوشت ساز در کشاورزی حذف شده بود یا بسیار ناچیز بود، چرا؟ به دلیل همان بیلی که ذکر خیر آن رفت.

حال کافیست وزیر کنونی که به گفته خود هر روز صبح و بعضا تا پاسی از شب در قرارگاه‌های امنیت غذایی سنگرداری می‌کند دستور دهد یک کار مطالعاتی با موضوع مقایسه میزان هزینه‌های صرف شده برای این تعداد سازه آبخیرداری با هزینه‌های یک سد متوسط در منطقه و نتایج مثبت و منفی هر کدام توسط یک گروه محقق متخصص بی طرف انجام شود و نتایج آن نه در جزوه‌های محرمانه سرگردان بر روی میزهای این یا آن وزارتخانه، بلکه به صورت ساده و گویا توسط رسانه‌ها انتشار و فرهنگ‌سازی شود.

خلاصه کلام اینکه دکتر ساداتی نژاد که برای بررسی خسارت سیل به کرمان سفر کرده است، علاوه بر تلاش برای تامین خسارت کشاورزان سیل زده، در این مسئله هم مداقه کند که چه باید کرد تا سیل‌های تکرار پذیر این چنینی که غالبا یک تهدید هستند به فرصت تبدیل شوند و در کنار ۵ راهبرد اعلام شده یک راهبرد «پرداختن به زیرساخت‌های کشاورزی» اضافه کند.

خبر

سیل یک پل تاریخی را برد

پل تاریخی «آبرسان» که در سیل ۹۸ بخشی از آن تخریب شده بود، در سیلاب اخیر بخش بیشتری از آن ویران شد.

به گزارش ایسنا، سیاوش آریا ـ پژوهشگر و فعال میراث فرهنگی استان فارس ـ با انتشار تصویری از آخرین وضعیت این پل تاریخی، خبر داد: بخش بزرگی از پل تاریخی «آبرسان» شهر اهل از بخش اشکنان شهرستان لامرد در استان فارس در پی سیلاب‌های هفته گذشته، ویران شد و تنها بخش کوچکی از پایه‌های این پل باقی ماند.

این کنشگر میراث فرهنگی در بخشی از یادداشتی که منتشر کرده است، با اشاره به هشدارهای سال‌های گذشته درباره وضعیت ناپایدار این یادمان تاریخی و درخواست رسیدگی از مسؤولان، نوشته است در سیل سال ۱۳۹۸ بخش‌هایی از این پل ویران شده بود و نیاز به مرمت اضطراری و فوری داشت. او با انتقاد از مسؤولان شهری و مدیریت میراث فرهنگی در شهرستان لامرد و مرکز استان نوشته این موضوع باعث شد تا یکی از بی‌همتاترین یادمان‌های تاریخی فرهنگی شهرستان لامرد نابود شود و تنها بخش کوچکی از آن باقی بماند.

آریا همچنین متذکر شد: اگر همین بخش اندک پل هرچه زودتر حفاظت و مرمت نشود باید برای همیشه با یکی دیگر از یادگاری‌های گرانسنگ این سرزمین بدرود گفت.

این سازه آبی از جمله بناهای شاخص و ملموس به لحاظ ساختار معماری است که در فهرست آثار ملی ثبت شده و قدمت آن به قرون اولیه اسلامی بازمی‌گردد. سازه این پل از سنگ و ساروج بوده که در سال‌های اخیر متأثر از خشکسالی شده و با هر بار سیلاب، بخشی از آن نابود شده است.

خلیل ترزبان ـ باستان‌شناس ـ پس از سیل سال ۹۸ درباره وضعیت این پل تذکر داده بود که این سازه آبی در میانِ دشت واقع شده و با گذشت زمان و سست شدن پایه‌های پل و ضعیف شدن طاق‌ها و پایه‌هایی که در بستر خاک ایجاد شده، به مرور زمان بر اثر فرسایش توسط سیلاب و طغیان رودخانه سست و نابود شده است و مرمت نشدن این اثر سبب شده که در بارندگی اخیر (سال ۹۸)، ۲۰ درصد از این سازه تخریب شود که نیاز به مرمت فوری دارد.

با وجود چنین هشدارهایی درباره خطر تخریب این پل تاریخی و پیش‌بینی‌های هواشناسی درباره احتمال سیلاب در این فصل، اما اقدام و تدبیری برای محافظت از این اثر تاریخی نشده است.

علاوه‌بر استان فارس، برخی آثار تاریخی در استان‌های هرمزگان، خوزستان، کرمان و سیستان و بلوچستان نیز بر اثر بارندگی‌های شدید و سیلاب اخیر تخریب شده‌اند. از میزان خسارت واردشده به آثار تاریخیِ سیل‌زده هنوز آمار کاملی گردآوری نشده است.